

50-vuotiaalle Simpeleen VPK:lle kiitosta

Omalla alueella toimiva palokunta luo turvallisuutta ja hyvää yhteishenkeä.

Erik Luukkanen

Simpeleen VPK juhli 50-vuotistai-pallean kuntalaisten ja kutsuvieraiden parissa ensin rennosti koko perheen tapahtumassa paloasemalla ja sitten parhaat päällä Simpeleen työväentalolla.

Palomestari **Yrjö Saastamoisen** mukaan juhlihan palokunnan ei tarvitse hävetä menneitä vuosiaan: Eteen tulleet tehtävät on hoidettu esimerkillisesti. Haasteita on ollut, ja niitä tulee olemaan yhä enemmän uuden maakuntahallinto- ja rahoitussuunnitelmien johdosta.

Aluehallintoviraston pelastustoimen ja varautumisen johtajan **Kimmo Kohvakan** mukaan pelastustoimissa eletään nyt suuria muutoksen aikoja kaikilla osa-alueilla, maastopalojen tiedustelusta viestintään.

– Etelä-Karjalassakin uusi teknologia on otettu hyvin käyttöön.

Kohvakan mukaan yhteisöllisessä vastuunkannossa vapaaehtoisuutta on pidettävä tänä päivänä erityisessä arvossa.

– Simpeleen virkeä viisikympinen on hieno osoitus tämän aatteen voimasta ja yhteiskunnallisesta merkityksestä. Pari vuotta sitten oli ilo olla palkitsemassa nuorta **Jesse Mutikaista**. Puitteet ovat hyvät. Yhteistyö Rautjärven kunnan kanssa toimii.

Turvallisuutta

Etelä-Karjalan pelastuslaitoksen pelastuspäällikkö **Ulf Westersträhle** puhui muun muassa siitä, miten väestön keskittyminen kasvukeskuksiin vaikuttaa pelastus- ja ensihoitopalvelujen tarpeeseen ja järjestämiseen niin, että ne säilyvät edelleen myös harvaan asutuilla seuduilla.

– Palvelujen tuottaminen vaatii yhä enemmän yhteistyötä eri tahojen välillä. Omalla alueella, kuten Simpeleellä, toimiva palokunta luo turvallisuutta ja hyvää yhteisöllisyyttä.

Myllerryksistä huolimatta puhujat uskoivat palokuntatyön Simpeleen VPK:ssa jatkuvan edelleen hyvällä mallilla.

Kimmo Neuvonen iloitsi erityisesti juhlassa mukana olleista alkuaikojen palokuntalaisista.

– Aina on löytynyt vapaaehtoisia hälytyksiin ja harjoituksiin. Tehtävät on suoritettu. Nykyinen vahvuus on riittävä, mutta uusia miehiä ja naisia tarvitaan silti joukkoon. Toimiva nuoriso-osasto on merkittävässä roolissa. Iso kiitos vetäjille. Kiitokset saa myös Rautjärven kunta – meitä on kuunneltu.

Omat terveisensä toi myös naisjaoston puheenjohtaja **Jenni Vuorela**. Tehtävistä tärkein on hälytysmuonituksen järjestäminen pidempikestoissa tulipaloissa.

– Yhteishenki on loistavaa, mutkatonta, nauru raikaa, uusia ideoita syntyy.

Jesse Mutikaisesta parasta nuoriso-osaston harjoituksissa on oikeita hälytyksiä muistuttavat harjoitukset – tiedä, vaikka joskus olisi palomiehen ammatissa.

Rautjärven kunnanhallituksen puheenjohtaja **Taina Lonka** muisteli kunnan ja palokunnan yhteiseloa vuosien varrella. On osattu kuuntelemisen taito molemmin puolin.

– 1971 kunnan palopäälliköksi tulleen, eläkkeellä olevan **Teuvo Valtoahon** valmiussuunnitelma tähän päivään päivitettyä on käytössä yhä.

Muistoihin palasivat niin myrskykesä kuin kunnan käyntikorttina oleva uusi paloasema.

Juhlista tulipaloon

Ansioristillä palkittu **Markku Kokkonen** liittyi VPK:aan 1978. Ensimmäisiä tosioimioita oli todennäköisesti metsäpalo. Paloautojen perässä tulleet katsojatkin ”pääsivät” palopäällikön määräyksellä monet kerrat töihin.

– Välillä on lähdetty hälytyksiin kesken juhlien tai työn teon. Ikäviä ovat aina ihmishenkiä vaatineet onnettomuudet ja tulipalot, myös navettapalot. Henkisen ja fyysisen kunnan on oltava hyvä. Sitä myös

on ollut joukkohenki.

Parhaimpana vuonna kymmenkunta kurssiakin käynyt, sähkömiehenä työskennellyt Markku muistelee muun muassa tehtaan hiomossa ollutta kaapelipaloa jonka vaurioita korjattiin neljä vuorokautta hieman miehistöä vaihdellen.

Palopaikoille meno ja etenkin pois tulo ei ole aina ollut helppoa raskailla autoilla. Siltojakin on pitänyt ennen paluuta korjailla.

– Kalusto, vaikkapa vesipumput ovat kehittyneet valtavasti.

Muistot ovat hyvät. Apua tarvitseville on saatu ajoissa. Monet tuhot pelättyä pienemmiksi.

Juhlaväkeä viihdyttänyt orkesteri Jani & Joutilaat huomioi palokunnan laulattamalla yhteisesti **J.Karjalaisen Me ollaan sankareita**

kaikki kertosaakeen.

Taikuutta

Perhetapahtumassa viihtyivät kaikenikäiset, joukossa oli myös Simpeleellä asuvia maahanmuuttajia; lapsille paloautoihin tutustuminen oli aivan uusi kokemus. Parasta oli kuitenkin taikuri **Aatu Itkosen** puolittuntinen taikashow kiljotitineen.

Simpeleläissyntyinen **Marja Katajarinne** muisteli lapsuusajkojaan, jolloin tehtaan palopillistä tiesi, palaako tehtaalla, metsässä vai jossain muualla.

– Joskus puhelinkeskusneiti **Uimosen Lempi** oli hyvin vihainen kun lapset soittivat, missä palaa. ”Ei tänne saa soittaa. Se häiritsee tiedon välittämistä palokuntalaisille”.

Palkitut:

■ Spekin myöntämät ansiomerkit, ansioristi: Kokkonen Markku, Innanen Henri, Kojo Ilkka, Anttonen Timo

■ Ansiomitali 1 lk: Kojo Harri

■ Kaspelin myöntämät ansiomerkit, ansioristi: Repo Jari, Kaljunen Markus, Kokkonen Jari, Pulkkinen Timo, Vento Petri, Vuorela Jenni, Pulkki-

nen Hannele

■ Ansiomitali: Vuorela Pirkko, Melartin Hannu-Pekka, Könni Tuulikki, Valkeapää Isto, Kojo Seija, Soikkeli Jari, Sinkkonen Anne, Repo Olli, Paajanen Kirsi, Fosbacka Lasse, Neuvonen Päivi, Neuvonen Kimmo, Vuorela Noora, Nissilä Josefina

Paikalla olleet palkitut ryhmäkuvassa. KUVAT: ERIK LUUKKANEN

Naisjaostolaisten käsiä koristivat kauniit kukkarannekkeet.

Paloautot pienimmistä suurimpiin kiinnostivat lapsia perhetapahtumassa.

Bahrain, 8, ensimmäistä kertaa paloauton ratissa.